

“En de dood zal niet meer zijn” (Openbaring 21:4)

– Gedachten over de tabernakel als ‘Paastent’ -

De afgelopen weken stond de Hebreeënbrief op het rooster. Daarin lezen wij over de Here Jezus, die als Hogepriester zijn werk verricht in het heiligdom. Hierbij kan in eerste instantie gedacht worden aan Israels aardse heiligdom van destijds: de tabernakel.

De tabernakel: kopie van een hemels origineel

De schrijver van de Hebreeënbrief maakt echter duidelijk dat we bij Jezus' hogepriesterschap vooral te denken hebben aan een hémels heiligdom, waar Hij zijn dienst verricht (Hebr. 9:23,24). Blijkbaar bestaat er in de hemel een zeer bijzondere tent. Die gedachte van een tabernakel in de hemel is overigens niet nieuw. Zo kunnen we al in Exodus lezen dat Mozes bij het ontwerp van het heiligdom het hemelse voorbeeld te zien kreeg, volgens welke hij de aardse tabernakel moest bouwen. Als een soort kopie dus van de tent Gods in de hemel. Ook Stefanus uit overigens een eendere gedachte, in zijn verdedigingsrede voorafgaand aan zijn steniging (Handelingen 7:44).

De tabernakel en Pasen

Wat heeft dit alles nu te maken met Pasen, zo vraagt u zich misschien af?

Ik denk: alles! We gaan naar het boek Openbaringen. Daar lezen we ook - nog éénmaal - van de 'tent van God'. Wanneer het nieuw Jeruzalem uit de hemel zal neerdalen, en deze stad het huidige Jeruzalem helemaal tot zijn bestemming zal brengen, zal, zo staat er, de Tent van God midden tussen zijn volk staan (Openbaringen 21: 3). Dan zal dat hemelse "oer-heiligdom" te midden van Israël staan, net als tijdens Israels woestijnreis de Here God in de tabernakel te midden van zijn volk woonde. Dat alles vormde reeds een afschaduwing van en vooruitwijzing naar hoe het eens zal zijn. En wat dit alles met Pasen te maken heeft? Daarvoor hoeven we niet ver meer te zoeken. Als er in Openbaringen gezegd wordt dat de tent van God temidden van zijn volk zal staan, wordt er in één adem bij gezegd: "en de dood zal niet meer zijn" (Opb.21:4).

Gods aanwezigheid op aarde in zijn Tent zal blijkbaar zo sterk zijn, dat de dood automatisch en voorgoed uitbannen zal zijn. De dood is er niet meer. Niet te bevatten, zo hoopvol!

De aardse tabernakel van destijds verwijst dus eigenlijk reeds naar Pasen. Eigenlijk konden we dit wel vermoeden, gezien het feit dat het niet lang na het Joodse Pesach (Pasen – bevrijding uit Egypte) was, dat deze tabernakel gemaakt werd. Pasen – het feest van de bevrijding uit het land der benauwenis, Egypte. Het land van de dood en de zonde, waaruit Jezus zijn volk en ons allen definitief heeft bevrijd, door zijn dood en opstanding.

Een levensteken in synagoge en kerk

De tabernakel is er echter niet meer. Zijn opvolger, de tempel, ook niet. Tegelijk echter is Israël Godshuizen blijven bouwen: de synagoges. Ook in ons land staan ze. Het woord 'synagoge' betekent: 'samenkomst'. Men komt er samen, in de stellige verwachting ook daar God te mogen ontmoeten. De indeling van de synagoge herinnert sterk aan de tabernakel. Kenmerkend voor de tabernakel was onder andere het gordijn, waarachter het Heilige der Heiligen schuilging. De plaats waar Gods heerlijkheid woonde. Waar de ark stond, met daarin Gods Woorden.

Wie een synagoge bezoekt, ziet nog steeds een dergelijk gordijn, als een herinnering aan het Heilige der Heiligen. Ook in de synagoge een heilige plaats, waar het allerheiligste bewaard wordt: Gods Woord. De boekrollen van de Bijbel zijn uit eerbied en liefde in prachtige kokers verpakt, veelal bewerkt met edelmetaal en edelstenen. De gedachte is: juist ook door zijn Woord is God ons nabij; daar kun je Hem ontmoeten! Daarom worden deze boekrollen, voordat eruit gelezen wordt, eerst

eerbiedig én vrolijk de gemeente rondgedragen, waarbij een ieder ze liefdevol en verwachtingsvol mag aanraken.

Ook kerkgebouwen is deze gedachte niet vreemd. Wie een kerk binnentreedt, valt automatisch het centrum op, waar op de kansel, hoog verheven boven ons mensen, het heilige Woord Gods bewaard wordt. Tegelijk ligt de Bijbel er opengeslagen. De woorden willen immers tot ons komen, ons leven aanraken!

Kortom: synagoge en kerk laten zien: het Woord – daarin woont God, ons nabij. Of, zoals Calvijn het zei: "Christus komt tot ons in het gewaad van zijn Woord." Daar ontmoeten wij Hem. Daar is Hij in ons midden. En daarom kan het zomaar gebeuren, dat wanneer de Woorden gelezen en overdacht, uitgelegd en verkondigd worden, dat er iets van Pasen 'gebeurt' in de harten van de hoorders. Want Gods Woorden zijn krachtig, levend. Evenals de Here God in de toekomst, wonend in zijn Tent in het nieuw Jeruzalem, door zijn aanwezigheid de dood zal verjagen, zo kan Hij ook reeds nu alles wat doods is in ons leven nieuw leven inblazen, wanneer we als gemeente samenkomen rond zijn Woord. Zo kan Hij ons ook nu Pasen laten vieren, wetend dat die dag komt, waarvan gezegd is: "*de dood zal niet meer zijn*"!

Wij mogen elkaar – samenkomend rondom zijn Woord - een gezegend Pasen wensen.

Ds. G.A. Trouwborst